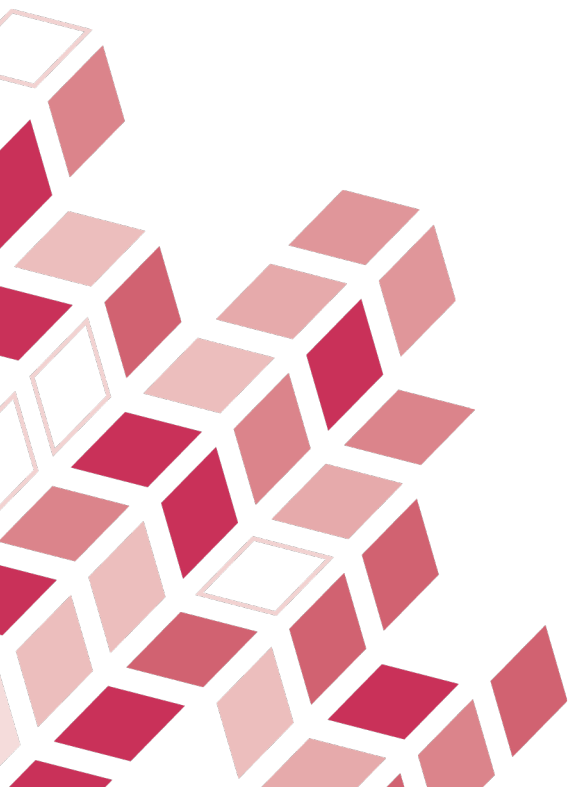

NOKUTs tilsynsrapporter

Evaluering av system for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Nord Trøndelag

September 2013

Institusjon:	Høgskolen i Nord-Trøndelag
Dato for vedtak:	05.09.2013
Sakkyndige:	assisterende rektor Nina Skarpenes, Politihøgskolen professor Helge Salvesen, Universitetet i Tromsø senior advicer Iréne Häggström, Sverige student Anders Kvernmo Langset, Høgskolen i Bergen
Saksnummer:	11/524

Forord

I følge lov om universiteter og høyskoler skal alle institusjoner som tilbyr høyere utdanning ha et system for kvalitetssikring av utdanningen. NOKUT har fått i oppdrag å evaluere institusjonenes system for kvalitetssikring. Det skal ikke gå mer enn seks år mellom hver gang en institusjon får sitt kvalitetssystem evaluert.

Den sakkyndige komiteen som har evaluert system for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag besøkte institusjonen 21. mars og 18. – 19. april 2013, og leverte sin rapport 28. juni 2013. Komiteen hadde følgende sammensetning:

- assisterende rektor Nina Skarpenes, Politihøgskolen (leder)
- professor Helge Salvesen, Universitetet i Tromsø
- senior adviser Iréne Häggström, Sverige
- student Anders Kvernmo Langset, Høgskolen i Bergen

Seniorrådgiver i NOKUT, Knut Arild Nydal, var komiteens sekretær. NOKUT ønsker å takke den sakkyndige komiteen for vel utført arbeid. NOKUT vil også takke alle ansatte og studenter ved høyskolen som har bidratt til komiteens arbeid gjennom intervjuer mv.

Dette dokumentet inneholder rapporten fra den sakkyndige komiteen og uttalelsen til denne fra Høgskolen i Nord-Trøndelag, som var grunnlaget for behandlingen i NOKUTs styre 5. september 2013. Følgende vedtak ble fattet:

System for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag godkjennes.

Oslo, september 2013

Terje Mørland

direktør

Alle NOKUTs vurderinger er offentlige og denne samt tilsvarende tilsynsrapporter vil være elektronisk tilgjengelige på nettsidene våre: www.nokut.no/NOKUTs-publikasjoner

Innhold

1	Evaluering av universiteters og høgskolers system for kvalitetssikring av utdanningsvirksomheten	1
2	Kvalitetssikringssystemet og kvalitetsarbeidet ved Høgskolen i Nord-Trøndelag	2
2.1	Presentasjon av Høgskolen i Nord-Trøndelag	2
2.2	Hovedtrekk ved HiNTs kvalitetssikringssystem	3
2.3	Status og utfordringer i kvalitetsarbeidet	4
2.4	Valg av innretningen på evalueringen	5
3	Innretningen på evalueringen – de to fokusområdene	6
3.1	Kvalitetssikring på emne- og programnivå	6
3.1.1	Emnenivå	6
3.1.2	Programnivå	9
3.2	Kvalitetssikring på avdelings- og institusjonsnivå	12
3.2.1	Dekanene	12
3.2.2	Utvalg for utdanningskvalitet	14
4	Konklusjon	17
5	Komiteens råd om videreutvikling av kvalitetsarbeidet	19
6	Vedlegg	21
	Appendix: Uttalelse til sakkyndig rapport fra Høgskolen i Nord-Trøndelag	1

1 Evaluering av universiteters og høyskolars system for kvalitetssikring av utdanningsvirksomheten

I forskrift til *lov om universiteter og høyskoler* heter det at «Universiteter og høyskoler skal ha et system for sitt kvalitetssikringsarbeid som sikrer kontinuerlige forbedringer, gir tilfredsstillende dokumentasjon av arbeidet og avdekker sviktende kvalitet» (§ 2–1, (1)).

Kvalitetssikringssystemet er utdanningsinstitusjonenes redskap for å skaffe seg nødvendig kunnskap for å kunne vurdere kvaliteten i egne utdanningstilbud. Innenfor rammene av lov og forskrift er det institusjonene selv, som ut fra egen størrelse, faglige profil og andre forhold ved institusjonen, bestemmer hvordan systemet skal utformes.

I henhold til lov om universiteter og høyskoler er det NOKUTs oppgave å evaluere institusjonenes systemer for kvalitetssikring av utdanningsvirksomheten etter kriterier som organet fastsetter. NOKUT har gjennomført slike evalueringer siden 2003, og innledet våren 2009 sin andre runde med slike evalueringer. Evalueringskriteriene er i andre runde i større grad rettet inn mot å vurdere institusjonenes bruk og nytte av kvalitetssikringssystemene.

NOKUT bruker sakkyndige komiteer i sine evalueringer. Komiteene skal vurdere hvorvidt institusjonene tilfredsstillende oppfyller kravene til kvalitetssikring av egne studietilbud. En evaluering av et kvalitetssikringssystem er således ikke en faglig vurdering av innhold og kvalitet i de enkelte studier, men en evaluering av institusjonens systematiske arbeid for å sikre og forbedre slik kvalitet.

Den sakkyndige komiteen baserer sine vurderinger på dokumentstudier og på samtaler med relevante aktører ved institusjonen. Det gjennomføres to institusjonsbesøk. Under det innledende besøket diskuterer institusjonsledelsen og evalueringskomiteen status i kvalitetsarbeidet og innretningen på evalueringen. Komiteens hovedbesøk ved institusjonen vil inneholde samtaler med ulike grupper og aktører. Komiteen kan her velge å gå mer detaljert inn i utvalgte deler av institusjonens kvalitetssikringssystem og kvalitetssikringsarbeid.

Evaluering av system for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag

Den sakkyndige komiteen som har evaluert systemet for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag har bestått av:

- assisterende rektor Nina Skarpenes, Politihøgskolen (leder)
- professor Helge Salvesen, Universitetet i Tromsø
- Senior Advisor Iréne Häggström, Sverige
- student Anders Kvernmo Langset, Høgskolen i Bergen

Seniorrådgiver Knut Arild Nydal i NOKUT har vært komiteens sekretær. Komiteen besøkte institusjonen 21. mars og 18. – 19. april 2013. Ved hovedbesøket hadde komiteen samtaler med ledelsen, dekanene og representanter for Utvalg for utdanningskvalitet. Videre var det samtaler med studieledere, faglærere og studenter, inklusiv tillitsvalgte studenter, fra to valgte programmer,

bachelorprogrammet i sykepleie og masterprogrammet i kroppsøving og idrettsvitenskap, samt praksisveiledere fra sykepleie. Oversikt over tilsendt dokumentasjon og program for hovedbesøket er lagt ved. Før rapporten ble avlevert, fikk institusjonen et utkast til rapport for å vurdere eventuelle feil eller misforståelser.

2 Kvalitetssikringssystemet og kvalitetsarbeidet ved Høgskolen i Nord-Trøndelag

2.1 Presentasjon av Høgskolen i Nord-Trøndelag

Høgskolen i Nord-Trøndelag (HiNT) ble etablert 1. august 1994 ved en sammenslåing av Nord-Trøndelag distriktshøgskole, Høgskolen i Levanger, Innherred sykepleierhøgskole og Namdal sykepleierhøgskole. Fra 2004 ble Statens trafikklærerutdanning i Stjørdal innlemmet i høgskolen. Høgskolen har i underkant av 4000 studenter, og ansatte i rundt 400 årsverk, hvorav 265 i undervisnings- og forskerstillinger.

HiNT har fem avdelinger fordelt på fire studiesteder:

- Stjørdal: Avdeling for trafikklærerutdanning
- Levanger: Avdeling for lærerutdanning, Avdeling for helsefag og Avdeling for økonomi, organisasjon og leiing
- Steinkjer: Avdeling for økonomi, organisasjon og leiing og Avdeling for landbruk og informasjonsteknologi
- Namsos: Avdeling for helsefag

Under Avdeling for helsefag har høgskolen tre bachelorprogrammer og en mastergrad. Disse er:

- Sykepleie, bachelorgradsstudium
- Vernepleie, bachelorgradsstudium
- Farmasi, bachelorgradsstudium
- Psykisk helsearbeid, mastergradsstudium

Under Avdeling for lærerutdanning har høgskolen tre bachelorprogrammer, tre fireårige utdanninger og en mastergrad:

- Førskolelærerutdanning, bachelorgradsstudium
- Kroppsøving og idrettsfag, faglærerutdanning, bachelorgradsstudium
- Musikk, faglærerutdanning, bachelorgradsstudium
- Grunnskolelærerutdanning for 1.- 7. trinn, 240 stp
- Grunnskolelærerutdanning for 5. - 10. trinn, 240 stp
- Grunnskolelærerutdanning for 1. - 7. trinn, deltid, 240 stp

- Kroppsøvings- og idrettsvitenskap, mastergradsstudium

Under Avdeling for landbruk og informasjonsteknologi har høghskolen fem bachelorprogrammer:

- Husdyrfag – velferd og produksjon, bachelorgradsstudium
- Utmarksforvaltning, bachelorgradsstudium
- Naturforvaltning, bachelorgradsstudium
- Multimedieteknologi, bachelorgradsstudium
- Spill og opplevelsesteknologi, bachelorgradsstudium

Under Avdeling for økonomi, organisasjon og leing har høghskolen tre bachelorprogrammer:

- Revisjon, bachelorgradsstudium
- Økonomi og administrasjon, bachelorgradsstudium
- Rekneskap, bachelorgradsstudium

Under Avdeling for trafikklærerutdanning har høghskolen som hovedutdanning:

- Trafikklærer, høghskolekandidatstudium

Dessuten har høghskolen en rekke videreutdanningstilbud på årsbasis eller av mindre omfang (30 stp og mindre). Tilbud av under ett års varighet har lokalt opptak.

Hver avdeling blir ledet av en dekan. Studieledere ansatt i åremålsstillinger har ansvaret for den faglige virksomheten innen sitt studielederområde. Høghskolen har 15 studieledere som har ansvar for sine områder. Alle emner har en emneansvarlig. Det er etablert læringsmiljøutvalg og Utvalg for utdanningskvalitet.

Høghskolens strategiske plan 2013 – 2016 «Nærhet til kunnskap», fremholder nærhet til alle studenter som HiNTs særpreg. Av planen fremgår det at tilstedeværelse på flere studiesteder er viktig for å ivareta samfunnsoppdraget og sikre regionens kompetansebehov. Videre skal HiNT bruke digitale verktøy for å øke omfanget av fleksible og tilpassede undervisnings- og arbeidsformer, og samarbeide med utdanningsinstitusjoner og arbeidsliv og praksisfelt.

2.2 Hovedtrekk ved HiNTs kvalitetssikringssystem

HiNTs system for kvalitetssikring er nylig revidert. Våren 2013 er det fortsatt i implementeringsfasen. Det tas utgangspunkt i prosessbeskrivelser som er delt inn i delprosesser, støtteprosesser og dokumenter. Dokumentene er organisert i SharePoint. Systemet er nettbasert og det foreligger ingen «håndbok» i papirutgave. Komiteen har fått et dokument *Kvalitetssystem for utdanning ved HiNT* som gir en oversikt over hvilke roller og ansvar henholdsvis studenter/tillitsvalgte, emneansvarlig,

studieleder, dekan, rektorat/studiesjef, samt styret har, samt gir en redegjørelse for den årlige rapporteringsprosessen fra emnerapporter og oppover til styret.

HiNT skriver i dokumentet *Ledelsens brev - status og utfordringer vedrørende utdanningskvalitet* at det er rutiner for årlig revidering av studieplaner og emneplaner. Revideringene er basert på studentevalueringer, samarbeid med andre utdanningsinstitusjoner og eventuelle evalueringer fra arbeidslivet. Det er rutiner for forventningsavklaring, midtveisevaluering og sluttevaluering av alle emner. I dokumentet *Ledelsens brev – status og utfordringer vedrørende utdanningskvaliteten* blir det gjort rede for at prosessen med årlig rapport om utdanningskvalitet starter med kontakt med tillitsvalgte på emne- og studieprogramnivå og at de tas med i evalueringer av studiekvalitetsarbeid. Alle emneansvarlige vil bli direkte involvert i rapportene som starter med at studiesjef gir melding om å iverksette emneevaluering. De emneansvarliges rapporter skal være basert på innspill fra studentene, hvor deres evalueringer kan skje både gjennom skriftlige og muntlige kanaler. Emneansvarlig sender sin rapport til studieleder. Den enkelte faglærer skal gi studentene et resymé av tilbakemeldinger som er foreslått og som vil bli iverksatt. Studieleders rapport sendes til dekan som også utarbeider en rapport basert på rapportene fra studielederne. Etter hver rapport skal den ansvarlige tenke gjennom hvilke tiltak som bør settes i gang og hvordan de skal følges opp. Det gjennomføres i tillegg 2-3 omfattende studieprogramevalueringer hvert år.

Høgskolen har to organer på institusjonsnivå som har definert ansvar innen kvalitetssikring. Utvalg for utdanningskvalitet har en rådgivende funksjon i forhold til fagmiljø, ledelse og styret, og utvalget skal behandle rapporten om utdanningskvalitet før den går til styret. Læringsmiljøutvalget skal årlig gjennomføre en evaluering av det totale læringsmiljøet, og skal godkjenne rapporten om utdanningskvalitet i HiNT før den går til styret. Høgskolen har et årshjul som blant annet viser når ulike typer evalueringer skal gjennomføres og når studie/emnebeskrivelser skal revideres og når det skal rapporteres.

2.3 Status og utfordringer i kvalitetsarbeidet

HiNTs system for kvalitetssikring ble første gang evaluert av NOKUT i 2006. Systemet ble evaluert på ny i 2007, og systemet ble da godkjent. De sakkyndige hadde følgende anbefalinger:

- Mer detaljert og konkret plan for kvalitetsarbeidet
- Utnytte erfaringer fra kompetanseutviklingsatsingen innen helsefag og lærerutdanning til å utvikle en strategi for høgskolen som helhet
- Bedre informasjon om utenlandsopphold
- Synliggjøre ansvarsområder og roller som ikke er beskrevet i kvalitetshåndboken eller elektronisk
- Fortsette arbeidet med å spre god praksis
- Rapporteringsrutiner for studier av mindre omgang enn 60 studiepoeng

HiNT har gjort rede for hvordan alle disse punktene er fulgt opp i tiden etter 2007, til dels i en egen tabell og i *Ledelsens brev – status og utfordringer vedrørende utdanningskvalitet*.

Ledelsen fremholder i *Ledelsens brev – status og utfordringer vedrørende utdanningskvalitet* at ansatte ved HiNT er svært bevisste på at god utdanningskvalitet er institusjonens viktigste fortrinn ved rekruttering av studenter. Noen elementer er HiNT underveis med å implementere, og disse er derfor utfordringer på nåværende tidspunkt:

- Kvalifikasjonsrammeverket med påfølgende reviderte pedagogiske metoder skal implementeres og gjennomføres i undervisningen. HiNT vil jobbe med å sikre læring på tvers av studier.
- For enkelte fagområder er det en utfordring å sikre kompetente og motiverte fagfolk.
- Læringsutbytte innen innovative prosesser skal inn i alle studieplaner i 2013.
- Jevnere fordeling av studentutveksling mellom studiene
- Dokumentere tiltak som fremkommer i evalueringsoppleggene, også for de små tiltak som gjøres på emnenivå
- Tilby pedagogiske opplegg som motiverer studentene til å oppnå ønsket læringsutbytte

2.4 Valg av innretningen på evalueringen

Den sakkyndige komiteens hovedinntrykk etter gjennomgang av dokumentasjonen og etter å ha holdt et innledende møte med ledelsen på Høgskolen i Nord-Trøndelag, var at institusjonen har et omfattende kvalitetssikringssystem med klare oppgavebeskrivelser. Systemet som ble evaluert i 1. runde, var utviklet for 7-8 år siden, var i funksjon i flere år, men har siden 2011 vært utsatt for betydelig utvikling og revisjon på grunnlag av erfaringer med implementering og bruk av systemet. Systemet genererer betydelige mengder informasjon, og det har blitt utviklet detaljerte prosesser og rutiner for å systematisere informasjonen.

Det var komiteens oppfatning at det ikke var behov for en bred gjennomgang av kvalitetssikringsarbeidet ved høgskolen. Høgskolens egne betraktninger om sin status og utfordringer vedrørende kvalitetssikringsarbeidet ble dermed også lagt til grunn for å utmeisle innretningen på denne evalueringen. I høgskolens framstilling av de viktigste utfordringene er flere nivåer representert.

Noen utfordringer relateres til emnenivå, mens andre utfordringer er mer institusjonelle. Dette utgangspunktet fikk komiteen til å ville trekke fram *de forskjellige nivåene* i høgskolens kvalitetssikringssystem. Komiteen ønsket videre å se på et program som gjennomføres på to studiesteder. Av den grunn ble bachelorprogrammet i sykepleie og masterprogrammet i kroppsøving og idrettsvitenskap valgt. Avdelingsnivået kunne studeres gjennom avdelingsrapportene og dekanenes rolle i systemet. Utvalg for utdanningskvalitet, som ble løftet fram som et sentralt og ansvarlig organ ved høgskolen, kunne gi inngang til å se på kvalitetssikringen av utdanningen på institusjonsnivå. Den sakkyndige komiteen besluttet derfor å innta disse perspektivene vedrørende kvalitetssikringen av utdanningen. På bakgrunn av denne innretningen på evalueringen ble det etterspurt mer detaljert tilleggsdokumentasjon. Det ble videre besluttet å gjennomføre et intervjuopplegg over to dager.

3 Innretningen på evalueringen – de to fokusområdene

3.1 Kvalitetssikring på emne- og programnivå

3.1.1 Emnenivå

Presentasjon

Kvalitetssikring av emnenivået i høgskolens brede fagportefølje er primært ivaretatt gjennom de emneansvarlige læreres rolle og ansvar i kvalitetssikringssystemet. I systembeskrivelsen «Kvalitetssystem for utdanning i HiNT» er et bredt sett av formelle og operative ansvar plassert på de mange emneansvarlige lærerne:

- Planlegge og gjennomføre undervisning
- Gjennomføre evaluering og legge til rette for god studentmedvirkning
- Sørge for at forrige års evaluering er tilgjengelig for studentene
- Gi tilbakemelding til studentene og formidle hvilke tiltak som er iverksatt med bakgrunn i tidligere evalueringer
- Rapportere til studieleder på grunnlag av studentevalueringer, sensorrapporter og annen relevant informasjon
- Bidra til revidering av fag- og studieplaner innen fastsatt frist med utgangspunkt i studentevalueringer og styringssignaler
- Bidra til gjennomføring av eksamen og sensur etter gjeldende regelverk

Det presiseres at i det nye kvalitetssystemet er alle emneansvarlige blitt direkte involvert i rapporteringen. Studiesjefen initierer prosessen ved å gi melding om å iverksette emneevaluering. Gjennom utdanningsrapporten vil de emneansvarliges rapporter være basert på innspill fra studentene, hvor deres evalueringer kan skje både gjennom skriftlige og muntlige kanaler. Emneansvarlig sender sin rapport til studieleder. Det faller tilbake på den enkelte faglærer å gi studentene et resymé av de tilbakemeldinger og endringer som er foreslått og som vil bli iverksatt.

Komiteens observasjoner og vurderinger

Den sakkyndige komiteen baserer sin vurdering av de emneansvarliges operative funksjoner i kvalitetssikringsarbeidet på grunnlag av seks rapporter, «Rapport fra emnenivået til studieprogram», intervjuer med tre emneansvarlige lærere fra masterprogrammet i Kroppsøving og idrettsvitenskap, fem emneansvarlige lærere fra bachelorprogrammet i sykepleie, og studenter, inklusiv tillitsvalgte studenter, fra de tilsvarende programmene.

Rapportene fra emnenivå er standardisert og har avsatt som første sentrale tema en dialog med studentene forankret i de tre spørsmålene:

- Hvordan er forventningsavklaring med studentene gjennomført?
- Hvordan er underveis- og sluttevaluering gjennomført?
- Hva er hovedtrekkene i tilbakemeldingene fra studentene?

Til disse spørsmålene er det et kommentarfelt for de emneansvarlige hvor det gjøres oppsummeringer i forhold til denne tredelte evalueringsstrukturen. Det er stor variasjon i disse kommentarene, spesielt når det gjelder refleksjon og analyse. Det gis eksempler på betydelig grad av spesifisitet, men i de fleste tilfeller er det skjematisk beskrivelser av gjennomført evaluering. Den øvrige del av emnerapporten er viet spørsmål om intensjonene i kvalifikasjonsrammeverket, og styrets føringer i handlingsplanen for utdanningskvalitet.

I møtet med de emneansvarlige lærerne ble spørsmålet om emneevalueringene umiddelbart brakt på bane, og komiteen ønsket å få en utdypende forklaring på hvordan de respektive emnene ble evaluert. På idrettsfag ble kontinuitet påpekt som et kjennetegn. Etter den første forventningsavklaringen med presisering av arbeidskrav og frister og gjennomgang av emneplan, blir det lagt vekt på en tett kontakt med studentene underveis. Der er åpne kanaler med mulighet til å ta opp ting underveis og uttrykke hvordan de arbeider og hvordan de opplever kurset. En formalisert midtveiseevaluering ble derfor oftest ikke gjennomført. Sluttevalueringen ble, med unntak av ett emne (statistikk og metode), holdt som en samtale med studentene den siste undervisningsøkta. Samtalen tok utgangspunkt i et spørreskjema som faglærer selv hadde utformet. Som regel var det mest positive tilbakemeldinger som kom, og tiltakene hadde mest karakter av mindre justeringer. Det var også her varierende grad av skriftlighet, men de mer vesentlige diskusjoner genererte skriftlige nedtegnelser, som var en betingelse for å kunne legges til grunn for endring av arbeidskrav eller studieplanendringer. Endringer i arbeidsform kunne derimot skje gjennom en mer uformell tilnærming.

De emneansvarlige lærerne på bachelor i sykepleie pekte på godt innarbeidede emneevalueringer. I denne sammenheng ble det gitt et bilde av en mer konsekvent skriftlighet under evalueringene. Kulledele gjennomfører forventningsavklaringen, som munnner ut i en oppfordring til å gi løpende tilbakemeldinger, også i uformell dialog med lærerne på emnet. Underveisevaluering og sluttevaluering er gjennomført på grunnlag av standardiserte skriftlige skjemaer med spørsmål tilknyttet svaralternativer, samt noen åpne spørsmål med kommentarfelt. Hovedspørsmålene gjaldt innhold, læringsutbytte, forelesninger, pensum, arbeidskrav og taksonomi. Studentene benytter en skala fra 1 til 5 på de standardiserte spørsmålene. Referater legges ut på Fronter, slik at studentene kan få innsyn i resultatene. Neste kull på samme emne får ikke sett disse referatene. Det gis bare en muntlig orientering til de nye studentene.

Komiteen drøftet praktiseringen av studentenes medbestemmelse og deres evalueringsdeltakelse både med studentdemokratiet og studenter, inklusiv tillitsvalgte, fra de to programmene. Studentdemokratiet hadde tillit til at det nye kvalitetsikringsssystemet kunne være et godt verktøy til å gjøre studiene bedre. Det kunne gi mer konsekvente begrunnelser for endringer. Det er tilgang til forskjellige møtereferater, som blant annet tillitsvalgte møter med studieleder. Likevel medga de at kvalitetssikringsbegrepet ikke er så godt kjent blant vanlige studenter. Det er et problem å få den vanlige student engasjert.

Når det gjaldt selve studentevalueringene, var studentdemokratiet oppmerksom på de mulighetene som lå i midtveise- og sluttevalueringene. De var klar over at det var en varierende praksis på de forskjellige emner, med både formell og uformell tilnærming. Deres erfaring var at det er lett å gå og snakke med lærerne, rydde opp i enkeltsaker. Men de hevdet også at det ikke er sikkert at man gjennom en slik praksis fikk ryddet opp i saken for godt. Studentene skal nå begynne å ta i bruk systemet gjennom «Sharepoint», med mer bruk av elektronisk portal. Dette kan gi grunnlag for en mer enhetlig evalueringspraksis.

Studentene på idrettsfag eksemplifiserte denne vekslingen mellom formelle og uformelle praksiser i forbindelse med studentevalueringene. Det er stor vekt på muntlige evalueringer. Når det gjaldt oppfølging, ble det ikke praktisert formell tilbakemelding i særlig grad. Det ble sagt at det var en god uformell tone på faget, med muntlige tilbakemeldinger, og det ble karakterisert som «der er de ganske flinke». Idrettsfagstudentene hadde tillit til at det var blitt gjort adekvate endringer, men det var ikke helt transparent hva som var endret. På intranettet var det ikke noen systematisert informasjon om saker og tiltak fra året før. Studentene uttrykte således at det kunne være en vinst for studentengasjementet å få en mer systematisert praksis for tydeligere tilbakemeldinger.

Sykepleiestudentene var i noe større grad vant til standardiserte spørreskjemaer. Noen kom i form av papir, noe var digitalisert. Dette gjaldt særlig på sluttevalueringene som ble prioritert i forhold til midtveiseevalueringene. Det var emneansvarlige lærer som utformet skjemaet med spørsmål om både hva som fungerte godt, hva som fungerte mindre godt og om forslag til endringer i emneopplegget.

Kulleleder tok sakene videre, men det var noe uklart med tilbakemeldingene. Det tok ofte tid før endringer ble iverksatt, men studentene registrerte at endringer ble gjort, selv om det ikke var noen systematisert tilbakemelding. (Referansegruppe og kvalitetssikring av praksis tas opp i forbindelse med kvalitetssikring på programnivå). Studentgruppen framhevet avslutningsvis at «emneevalueringene blir tatt på alvor».

Et fellestrekk er at studentene på begge programmene uttrykte en rimelig unison oppfatning av at de ble tatt seriøst med i evalueringene og godt fulgt opp med mål om at de skulle tilegne seg et relevant og godt læringsutbytte i samspill med lærerne.

De emneansvarlige lærerne pekte på veien videre for evalueringsdata. Ifølge informasjonslinjene i systemet blir en god del informasjon viderefordret til studieleder på programnivå utover den standardiserte rapporten på emnenivå. Ved klart negative emnevurderinger blir rapporteringen supplert med dialogmøte med studieleder. I tilfeller der studenter ble stilt overfor vanskelige saker, ble disse gjerne formidlet til studieleder via tillitsvalgt student. Avviksskjemaet var således lite i bruk, siden den personlige formidlingen ble opplevd som tilfredsstillende. Emneevalueringsskjemaer ble framstilt i møte med tillitsvalgte og ble gitt videre til studieleder. Som et ledd i kunnskapsoverføringen på emnenivå, hadde fagteamene samlinger for å se på emnerevisjoner, fagplanrevisjoner og øvrige justeringer i opplegget.

Om emneansvarliges nytte og bruk av systemet, ble det ved et par tilfeller pekt på opplevelsen av at systemet kom ovenfra og ble etablert nedover i organisasjonen. Innledningsvis og i noen grad skapte det en følelse av at dette ikke var «noe som passet helt til oss». Det skapte uklarhet om tilhørigheten til systemet, og en jevn anvendelse var avhengig av den tilsattes personlige engasjement. Men det ble også framholdt at den klare utmeislingen av tjenestevei via studieleder og dekan gir en følelse av at også emneansvarlige spiller en vektlagt rolle i systemet. Mellomlederne har tatt tak for å få en mer omforent holdning til det nye systemet nedover i organisasjonen.

Den sakkyndige komiteen vil oppsummerende uttrykke at de møtte flere engasjerte og verdibaserte lærere på emne-/programnivå, som forholdt seg aktivt til å kvalitetssikre den enkelte students studieprogresjon og læringsutbytte. Det var riktignok variasjoner i evaluerings- og oppfølgingspraksis, og grad av skriftlighet i evalueringene var i stor grad opp til den enkelte lærer. Det ble ikke praktisert standardiserte spørreskjemaer i flere sammenhenger, og tilbakemeldingssløyfene var i den forbindelse delvis utydelige. Komiteen vil anbefale at det bør utvikles standardiserte evalueringskjemaer for alle

emner. Tilbakemeldinger på oppfølging bør gis en tydelig plass i kvalitetssikringssystemet, ikke bare innad i kull, men også videre til neste kull.

3.1.2 Programnivå

Presentasjon

Kvalitetssikring av programnivået er ivaretatt gjennom de roller og ansvar som de respektive studieledere er tildelt gjennom kvalitetssikringssystemet. Det er et omfangsrikt formelt og operativt ansvar som er tildelt studielederne ved de respektive programmene:

- Sørge for helhetlige studieprogrammer med god sammenheng mellom emnene
- Sikre at læringsutbyttene er relevante og at arbeidsformer og vurderingsordninger er i samsvar med læringsutbytte
- Stimulere til faglig og pedagogisk utvikling innen sitt ansvarsområde
- Stimulere til forsknings- og utviklingsarbeid innen sitt ansvarsområde
- Ansvar for at presentasjonen av studiet er oppdatert
- Bidra til samarbeid med praksisfelt og samfunn/arbeidsliv
- Bidra til at kvalitetsutvikling står i fokus og at kvalitetsarbeidet innen studieprogrammet gjennomføres etter intensjonene
- Gjennomføre programevaluering etter plan fastlagt av styret
- Rapportere til dekan på grunnlag av gjennomført evaluering og indikatorer på måloppnåelse
- Gjennomføre forbedringstiltak innen studielederområdet og foreslå nye tiltak overfor ledelsen

Det blir presisert at alle studieledere lager sin programrapport som sendes til dekan. Den vil være basert på de emneansvarliges rapporter innen det aktuelle studieprogrammet, på samme måte som dekanens rapport vil ta utgangspunkt i det studielederne framhever i sine ulike rapporter. Etter hver rapporteringsrunde skal ulike tiltak og oppfølgingen av disse vurderes.

Komiteens observasjoner og vurderinger

Den sakkyndige komiteen baserer sin vurdering av kvalitetssikringen på programnivå på tre rapporter fra studieprogram, henholdsvis fra bachelor i sykepleie og master i kroppsøving og idrettsvitenskap, en prosessbeskrivelse for bachelor i sykepleie om arbeidet med utdanningskvalitet, intervjuer med lærere, programledere og studieledere på de respektive programmer, samt praksislærere fra sykepleie.

«Rapport fra studieprogram til avdeling» er standardisert og er samlet om følgende punkter:

- Resultater
- Kvalifikasjonsrammeverket
- Internasjonalisering
- FoU-arbeidet i tilknytning til studieprogrammet

- Relevans – studieprogrammets kontakt og relevans for samfunnet
- Oppfølging av handlingsplan for utdanningskvalitet
- Vurdering av behov for tiltak

Til de tallmessige resultatene er det lagt opp til å gi kommentarer, og det er mulig å se på utviklingstendenser over de tre siste årene. For de øvrige temaene er det angitt felt for beskrivelser. Når det gjelder vurderingen av behov for tiltak, er det gitt rom for nødvendige vurderinger. Her legges det altså opp til å bringe videre til avdelingen hvilke tiltak som systemet genererer på programnivå.

Programrapportene blir i noen grad dominert av beskrivelser, men det gis rom for å bringe viktig informasjon og systemisert kunnskap om utdanningen på dette nivået videre. Alle de forlagte studieprogramrapportene inneholdt både kommentarer til oppfølging av handlingsplan for utdanningskvalitet og en vurdering av behov for tiltak. Det er likevel stor variasjon mellom rapportene. Enkelte rapporter er svært overflatiske med lite bruk av tallmateriale og få analyser og vurderinger. Rapporten fra bachelorprogrammet i sykepleie hadde i denne sammenheng et betydelig refleksjonsnivå. For Bachelor i sykepleie forelå det også en egen prosessbeskrivelse for arbeid med utdanningskvalitet.

Den sakkyndige komiteen drøftet programledernes og studieledernes oppgaver innen kvalitetssikringsarbeidet med representanter for de to programmene som var valgt ut. Programevalueringene er plassert i mars i høgskolens årshjul, og legges til grunn for de etterfølgende avdelingsrapportene. Det ble gjort oppmerksom på at programleder representerer et ekstra operativt ledd underlagt studielederen. Denne organiseringen var særlig relevant for sykepleie, hvor utdanningen var spredt på Levanger og Namsos. Studielederne mente at deres rapport var viktig for å se på utvikling over tid på programnivå. Det var fokus på gjennomstrømming og andel som fullfører på normert tid, understøttet av tallrekkene for de tre siste årene. Dette ga grunnlag for dialog med dekanen om denne tematikken, ledsaget av en vurdering om det var noe som krevde tiltak. Også institusjonens satsingsområder ble framhevet i denne rapporteringen.

Studielederne hadde en positiv holdning til det nye kvalitetssikringssystemet og mente at det understøttet arbeidet med utdanningskvaliteten. Det ble uttrykt at et sentralt siktemål med systemet måtte være å få en best mulig utdanning og relatere seg mer eksplisitt til valifikasjonsrammeverket. På dette nivået var det vesentlig å ha et transparent og entydig system for styringsdokumentene, hvor det var lett å finne de forskjellige dokumentene, og at man slapp å tenke på hvem man måtte forespørre om tilgang. Det var nå tydelig når dokumenter ble revidert, og det ble gitt melding om de revisjoner som skulle gjøres. Som studieleder kunne man stole på at det som lå i systemet er ajourført. På den måten ble det skapt mer sammenheng i rapportering og utviklingsarbeid.

Komiteen brakte i denne forbindelse på bane avviksregistreringsproblematikken, og om *ad hoc*-løsninger på programnivå var mer rudimentært. Til det ble det svart med et «både- og». På den ene side ble det i det transparente lille miljøet på idrettsfag ordnet opp i spontane henvendelser, uten at dette ble konsekvent avviksrapportert. På den annen side var det i det nye systemet et avvismeldingssystem som i noen grad ble benyttet til å dokumentere oppfølging og tilbakemelding.

Kullelederfunksjonen på sykepleie ble pekt på som en viktig rolle for å ivareta kontinuitet i studiene for studentkullene. Det var jevnlig møter mellom kulleledere og programansvarlige med fokus på hvordan man kan følge opp studentene på best mulig måte. Kullelederne hadde så den umiddelbare kontakten med den enkelte student. Studielederne presiserte at det ble gjort grep for at flere kom igjennom studiet med relevant læringsutbytte. Videreutvikling av fagplaner og oppdeling av emner ble nevnt som et relevant virkemiddel. Det var jevnlig møter med leder for studentorganisasjonen for dialog om hva studentene reelt trenger i oppfølgingsøyemed.

Komiteen utfordret de programansvarlige i spørsmålet om kvalitetskultur ved høyskolen. Fra deres ståsted ble det hevdet at det er en aktiv holdning til utdanningskvalitetsspørsmål på alle nivåer ved institusjonen. Utfordringen er nok heller å få en mer omforent oppfatning av hva som var de viktigste parametere for kvalitet. Men etter om lag ett og et halvt års arbeid med det nye systemet, er det mere ro i staben og et bredere innslag av mer relevante og fruktbare kvalitetsdiskusjoner.

Den sakkyndige komiteen ønsket også å se på den nåværende kvalitetssikringen av praksisopplæringen ved bachelorprogrammet i sykepleie på bakgrunn av den store andelen denne utgjør av dette utdanningstilbudet. Komiteen ble forelagt en rapport fra studieprogrammet bachelorgrad i sykepleie, og en egen praksisrapport fra sykepleie (SPU 250) og hadde en egen sesjon med praksisansvarlige lærere.

Rapporten på studieprogramnivå (2011) inneholder flere betraktninger vedrørende praksisopplæringen. Relatert til refleksjon i forhold til kvalifikasjonsrammeverket ble det uttrykt at det generelt var overveiende positive tilbakemeldinger fra studentene i forhold til praksisstudier. Før praksisstudiene ble det gjennomført en praksisforberedende uke med forventningsavklaring og gjennomgang av læringsutbytter. Studentene skriver sine egenvurderinger relatert til læringsutbyttene i forkant av individuell midtveisvurdering med den enkelte student, praksisveileder og lærer. Sluttvurderingen gjennomføres på samme måte som midtvurderingen. Tilbakemeldinger fra studentene om enkelte utydelige læringsutbyttebeskrivelser, om stort loggskrivingsvolum og mye refleksjonsgruppeaktivitet blir registrert og føres videre i systemet. Under relevans inneholder rapporten en refleksjon om praksisfeltets involvering i utviklingen av studieprogrammet. Praksisveiledersamlinger, dialog mellom praksiskonsulenter i HiNT og aktuelle praksissteder og bruk av et samarbeidsorgan mellom HiNT og kommuner/HiNT-helseforetak løftes fram som fruktbare innslag for å styrke praksisutdanningens relevans.

Komiteen møtte tre praksisveiledere som representerte utdanningene i Levanger og Namsos. Disse bekreftet den relevante strukturen på evalueringsopplegget med bruk av skriftlige evaluerings skjemaer, selvevaluering, oppsummering med studentene forankret i forventningsavklaring, midtveisevaluering og sluttevaluering av studentene. Det forelå imidlertid ingen standardiserte skjema for evaluering av praksissted og praksisperioden. En praksislærer hadde utviklet et skjema for egen del. Det anbefales at høyskolen utvikler et standardisert skjema for evaluering av praksisstedet og praksisperioden for å sikre at kvaliteten på praksisperiodene blir så god som mulig og gir høyskolen mulighet til å følge kvaliteten på de ulike praksisstedene over tid.

Praksisveilederne vurderte samarbeidet med lærerne på HiNT som godt. Det var ukentlig kontakt, de traff lærerne før møtene med studentene. Deltakelsen i en refleksjonsgruppe sammen med alle praksisstudentene på en avdeling med framlegging av erfaringer, ble også framhevet som et viktig innslag. Dette ble ansett som så viktig at det var satt opp en plan for ukentlige refleksjonsgruppemøter.

På spørsmål om veilederutdanning kom det fram at høgskolen tilbyr et modulbasert opplegg i veiledningspedagogikk. Ikke alle veiledere hadde gjennomført dette på det nåværende tidspunkt.

Også på programnivå ble det presisert at evalueringene fra studentene var i fokus og ble sett på som en viktig referanse for programutvikling. Komiteen koblet også dette perspektivet til frafallsproblematikken og løftet denne fram som en strategisk utfordring, noe som høgskolen i svært liten grad har løftet opp til avdelings- og institusjonsnivå. Ved sykepleieutdanningen i Namsos har det én gang blitt foretatt en systematisk undersøkelse av årsakene til frafallet fra sykepleiestudiene, som der og da var blitt oppfattet som innsiktsgivende. Men det er ikke foretatt noen systematiske analyser av årsaker til det store frafallet over år. Dette gir høgskolen liten mulighet for å sette inn systematiske tiltak. Den sakkyndige komiteen synes dette en særlig relevant problemstilling, og vil anbefale høgskolen å ta opp frafallsproblematikken i en større bredde.

3.2 Kvalitetssikring på avdelings- og institusjonsnivå

3.2.1 Dekanene

Presentasjon

Dekanenes roller og ansvar i kvalitetssikringsarbeidet er beskrevet i «Kvalitetssystem for utdanning i HiNT». I informasjons- og rapporteringsstrømmen er de plassert mellom studieledere og rektorat/studiesjef. Det er i hovedsak tale om anvendelsen av et lederperspektiv på kvalitetsarbeidet på avdelingsnivå, og i årssyklus medfører det å forholde seg til mye akkumulert informasjon fra lavere nivåer ved avdelingen. Det er fem dekaner ved høgskolen som samlet ivaretar avdelingsforankringen av kvalitetssikringen:

- Dekan for helsefag (HEL)
- Dekan for landbruk og IT (LIT)
- Dekan for økonomi, organisasjon og ledelse (ØOL)
- Dekan for trafikk lærerutdanning (TLU)
- Dekan for lærerutdanning (LÆR)

Ifølge systembeskrivelsen skal dekanene ivareta fire dimensjoner ved kvalitetsarbeidet. Det slås fast at dekanene har det overordnede ansvaret for at avdelingens kvalitetsarbeid blir fulgt opp ut fra intensjonene i handlingsplan for utdanningskvalitet. De skal rapportere til rektorat/studiesjef på grunnlag av rapporter fra avdelingens studieledere og annen relevant informasjon. Dekanene har ansvar for å iverksette forbedringstiltak innen avdelingen og stimulere til faglig og pedagogisk fornying.

I ledelsens posisjonsskriv presenteres en tabell, «Fordeling av ansvar for ulike elementer innen utdanningskvalitet i HiNT». Det er i alt angitt 11 spesifikke elementer, hvor dekanene er trukket tungt inn med eksplisitt «overordnet ansvar» for sju av disse. Stikkord her er: læringsutbytte, pedagogiske opplegg, kompetente lærere, studieplanutvikling, samt tre utviklingsaspekter ved kandidatene.

Dette støtter opp under den oppfatning at dekanene har en sentral posisjon innen det kontinuerlige kvalitetssikringsarbeidet.

Komiteens observasjoner og vurderinger

Den sakkyndige komiteen baserer sin vurdering av dekanenes operative funksjon innen kvalitetssikringsarbeidet på de årlige avdelingsrapportene og på intervju med samtlige dekaner. Gjennom dette var man sikret å få et helhetlig bilde, samtidig som nyanser mellom avdelingene kunne komme fram. «Rapport fra avdeling til styret» er laget ut fra en omforent struktur. Det er lagt inn følgende punkter:

- Resultater
- Kvalifikasjonsrammeverket
- Internasjonalisering
- FoU-arbeid
- SAK
- Programevaluering
- Oppfølging av handlingsplan for utdanningskvalitet
- Vurdering av status og behov for tiltak

Til de oppgitte tallmessige resultatene er det angitt et felt for å kommentere resultatene. For de øvrige temaene er det angitt felt for beskrivelser. Rapporten munner ut i en vurdering av status og behov for tiltak. Først på dette punkt legges det opp til å vurdere hvilke tiltak avdelingen bør prioritere i det videre arbeidet. Her er det også mulig å legge inn hva styret bør prioritere i neste års handlingsplan for utdanningskvalitet. Avdelingsrapportene blir således dominert av beskrivelser, og de analytiske elementene blir alene å finne i de summariske sluttavsnittene.

Den sakkyndige komiteen drøftet dekanenes rolle i kvalitetsarbeidet og den ledsagende rapporteringspraksis i møtet med dem. Dekanrapporten var plassert i mars i institusjonens årshjul, selv om årets utgave først ville foreligge per 1. mai. Disse skulle legges til grunn for hovedrapporten om utdanningskvalitet til styret som således etter årshjulet var plassert i april, men i år ville vær noe forskjøvet. Det ble pekt på at det ble holdt to dialogmøter i året med ledelsen, som hadde karakter av en helhetlig gjennomgang av tilstanden ved avdelingene, og som understøttelse for rapportarbeidet. Det ble ytret at kvalitetsdebattene nå var blitt mere levende i lederteamet og at kvalitetskulturen var styrket.

Den sakkyndige komiteen hadde noen merknader til dekanrapportenes innhold. På den ene side ble det presentert en god del tallmateriale i søyler for de tre siste årene. Disse ble kommentert i forhold til noen utviklingstendenser med syn for utfordringer og tiltak. Tiltak som var nevnt (eks. tatt fra lærerutdanningen) omfattet målrettet markedsføring, gode nettsider, kontinuerlig fokus på kvalitet i utdanningen og tilrettelegging av desentraliserte tilbud. Likevel savnet komiteen et tydeligere tallmateriale med ledsagende vurdering. Dette gjelder i særdeleshet viktige strategiske utfordringer som rekruttering og frafall ved de respektive utdanninger. Dekanene pekte i den forbindelse på sitt felles prosjekt for å fremme rekruttering, men at det foreløpig ikke var tydeliggjort nok i systemet.

Komiteen etterspurte avvikshåndteringen, og var i tvil om diskusjonen av avvik kom fram i rapportene. Dekanene mente at det lå i organisasjonskulturen å prøve å løse avvik på lavest mulig nivå, og i den forbindelse var det ikke konsekvent ledsaget av skriftlig dokumentasjon. Men de var derimot sikre på at de alvorligere avvikene kom oppover i systemet og ble tatt opp blant annet i ledermøtene. Det ble gitt et eksempel på at en sak vedrørende en omdiskutert profil på to assosierte bachelorprogrammer, ble ført helt opp til styret.

Den sakkyndige komiteen utfordret dekanerlaget til å uttale seg om bruken og nytten av det nye systemet. Dekanene hadde en utvetydig positiv innstilling til det nye kvalitetssystemet og så gjennom dette flere nye utviklingsmuligheter. Det hadde blitt avholdt kurs i systemet, og både ledermøte og Utvalg for utdanningskvalitet hadde vært inne i prosessen som ble drevet av en egen prosjektgruppe. De mente at det nye kvalitetssikringssystemet hadde tilført HiNT et bedre verktøy for kvalitetsarbeidet. Den digitale basis gjorde det enklere å bruke, og fungerte som et mer levende og oppdatert system. Alle relevante prosesser var nå beskrevet og var lett tilgjengelig. Det syntes lettere å oppdage avvik og de ulike nivåene hang nå bedre sammen. Selv om det fremdeles befant seg i implementeringsfasen, følte man nå at det var skapt grunn for en mer enhetlig kvalitetssikring. Et synlig felles system som brakte de ulike avdelingskulturene mer i harmoni og forståelse med hverandre. I forhold til målsetningen med kvalitetssikringen ble det presisert at den egentlige hensikten med kvalitetssystemet var/er å sikre at høgskolen får de gode kandidatene med et relevant, oppnådd læringsutbytte, og at systemet fanger opp hvorvidt høgskolen treffer.

Om dekanenes oppfatning av styrets rolle i systemet ble det pekt på at styret responderte på kvalitetsinformasjonen. Utdanningskvalitetsrapporten ble diskutert i styret og kunne generere nye saker, satsninger og grunnlag for strategiske valg. Det ble gitt eksempel på dette at rapportering fra lærerutdanningen utløste strategiske midler til videreutvikling.

Den sakkyndige komiteen vil berømme dekanene for å framstå som en bevisst og stabil gruppe med en intern lojalitet med sikte på å framstå som én utdanningsinstitusjon. På den ene side ble det erkjent at noe av kvalitetsarbeidet fremdeles var noe *ad hoc*-preget. På den annen side ble det vektlagt og demonstrert at det nye kvalitetssystemet ga flere gode strukturer for en bedre systematisert og velfungerende kvalitetssikring i en velordnet årssyklus. Det gjenstår et arbeid for å utvikle kvalitetskulturen ytterligere. Den sakkyndige komiteen mener videre at aggregeringen av rapportene har et litt mekanistisk preg. Komiteen vil anbefale at rapportene i større grad brukes som grunnlag for evalueringssamtaler på de forskjellige nivåene og derigjennom gjøres mer levende. Den analytiske dimensjonen i rapportenes oppsummerende deler bør vektlegges og utvikles bedre. Dette for å styrke anvendelsen av evalueringsdata og for å gjøre institusjonen i stand til å velge målrettede tiltak for kvalitetsforbedring.

3.2.2 Utvalg for utdanningskvalitet

Presentasjon

Utvalg for utdanningskvalitet ble etablert av høgskolestyret i juni 2010 og trådte i kraft fra august 2010. Dette skjedde i forkant av utviklingen av kvalitetssikringssystemet og planene om innføring av et sterkt modifisert, nytt kvalitetssikringssystem for institusjonen. Utvalg for utdanningskvalitet skal i følge høgskolens systembeskrivelse for kvalitetsarbeid være en av flere læringsarenaer for

utdanningskvaliteten. Utvalget er et arbeidende utvalg og skal ha en rådgivende funksjon i forhold til fagmiljø, ledelse og for styrets arbeid med utdanningskvalitet.

Sammensetningen av utvalget er som følger: Prorektor er leder for utvalget, og det er representanter for både de fagansatte, studieledergruppen, administrasjonen, samt to studenter som møter fast. I den skjematiskerte framstillingen av organisering av arbeidet med utdanningskvalitet, er utvalget plassert på nivå med Læringsmiljøutvalget og fagavdelinger/studietjeneste. Utvalget rapporterer oppover til rektor og styret.

De rådgivende oppgavene til Utvalg for utdanningskvalitet er spesifisert videre i systembeskrivelsen. Utvalget skal bidra til at arbeidet med utdanningskvalitet utføres som planlagt. Det skal understøtte prosesser i fag og administrasjon relatert til utdanningskvalitet. Som en ytterligere oppgave skal utvalget bidra til å forankre prosesser innen utdanningskvalitet i både fag, ledelse, hos studenter og administrasjon. Det skal skapes læringsarenaer i HiNT som bedrer utdanningskvaliteten. Utvalget skal lage en årlig handlingsplan med konkrete oppgaver og behandle rapporten om utdanningskvalitet i HiNT før den går til styret. Det skal også foreslå for styret hvilke studieprogram som skal gjennomføre programevaluering. I utvalgets mandat er utvalgets oppgaver i noen grad konkretisert og lagt til grunn for dets arbeid.

Primæroppgavene i det rådgivende perspektivet blir angitt slik:

- Utarbeide kriterier for studieprogramkvalitet og vurdere hvordan dette skal synliggjøres gjennom studieplanarbeidet
- Velge ut, sammen med det aktuelle fagmiljøet, og gjennomføre programevaluering etter kriterier i NOKUTs forskrift og tilhørende retningslinjer
- Være rådgivende for styret på nye studieplaner og for dekanene på studieplaner med store revisjoner
- Velge ut årlig fokusområde og bidra til at dette løftes fram i arbeidet med utdanningskvaliteten ved HiNT

Utvalg for utdanningskvalitet rapporterer årlig i forhold til studieår. Den siste rapporten er fra studieåret 2011/2012.

Komiteens observasjoner og vurderinger

Den sakkyndige komiteen baserer sin vurdering av Utvalg for utdanningskvalitets funksjon innen kvalitetssikringsarbeidet på grunnlag av rapport fra Utvalg for utdanningskvalitet for studieårene 2010/2011 og 2011/2012, møtereferater fra utvalget fra 2011 og 2012, og på intervju med medlemmer i utvalget. Utvalget var i denne sammenheng representert ved prorektor, studieleder, faglig tilsatt, administrativ tilsatt og student. Dette avspeilte bredden i utvalgets sammensetning.

I møtet ble det drøftet forskjellige aspekter ved den rollen som Utvalg for utdanningskvalitet har som et sentralt og institusjonsspesifikt organ med sin særskilte rådgivende funksjon inn i det kontinuerlige kvalitetsarbeidet.

I det første året av utvalgets funksjonstid ble det lagt vekt på å utvikle en felles forståelse for utdanningskvalitet og å løfte fram gode eksempler på dette. De saker som primært var på dagsorden, var programevalueringene, studieplanarbeidet, bruk av digitale verktøy i HiNT og operasjonalisering av danningbegrepet. Å utarbeide kriterier for programevalueringer ble omtalt som den mest tidkrevende saken dette studieåret. Utvalget vurderte i sin årsrapport sin sammensetning som særlig relevant. Gjennom å ha både student, faglige og administrative medlemmer i utvalget, har utvalget kunnet få en bredere forståelse for ulike roller og ulike sider ved utdanningskvalitet. Dette har særlig vært viktig som grunnlag for en bredspektret *input* til studieplanarbeidet.

I det andre året av utvalgets funksjonstid ble flere oppgaver videreført, samtidig som utvalget ble trukket noe inn i systemutviklingen etter beslutningen om å foreta en grunnleggende revisjon av kvalitetssikringssystemet ved høgsolen våren 2011. Her arbeidet man i et samspill med en særskilt prosjektgruppe for systemutviklingen. Utvalget vedtok også i 2011/12 prosesser for internrevisjon av temaer innen utdanningskvalitet. Et nytt moment som kom inn i 2011/12 var innovasjon og entreprenørskap i utdanningene. Handlingsplan for utdanningskvalitet 2010/11, en plan for oppfølging, samt Plan for rapportering om utdanningskvalitet 2011/12 var også på dagsordenen i utvalgets andre år. Det synes som om utvalget fikk en mer operativ dimensjon i sitt arbeid gjennom dette.

I møtet med komiteen la utvalget vekt på sin utvikling siden opprettelsen, da man hadde et mer avgrenset studieplanfokus, mens man nå kunne initiere og drive kvalitetsprosesser på tvers av avdelingene. Av de initiativene som ble nevnt i møtet, var initiering av støtteprosesser, en høringsrolle for nye retningslinjer, den rådgivende funksjonen overfor ledergruppe og styret og forslagene til programevalueringer og særlige fokus.

Fra komiteens side knyttet det seg interesse til hvordan prosedyren var for utvelgelse av programevalueringer. Utvalget framholdt følgende utvelgelsesprosedyre: De programmer som har inngått i NOKUTs nasjonale evalueringer, er det ikke behov for å evaluere internt. Derimot var det syn for periodisiteten i evalueringene, og man ville være oppmerksom på eventuelle føringer som kunne finnes i kvalitetsrapportene.

Komiteen ønsket noen kommentarer til utvalgets sammensetning, og det ble pekt på at utvalget ikke var ledertungt. At prorektor var leder for utvalget, ga en nødvendig forbindelse til ledelsen. Men på den annen side var de fleste i utvalget vanlig tilsatte, som da ivaretok mer uavhengige faglige og administrative perspektiver, samt at de to studentene ivaretok studentperspektivet. Studentrepresentanten i møtet syntes det var spennende og utfordrende å være med i dette arbeidet, og hadde en oppfatning av å bli hørt og tatt på alvor. Det ble pekt på en konkret sak om behov for retningslinjer for oppgaveskrivning som ble fulgt opp her. Det ble lagt vekt på god kontinuitet i utvalget, hvor noen var inne i sitt fjerde år, mens studentene kunne sitte i to år. For å sikre studentenes stemme i dette sentrale kvalitetssikringsorganet, bør høgsolen vurdere å øke antall studentrepresentanter i utvalget.

Den sakkyndig komiteen var interessert i å høre utvalgets oppfatning av sine utfordringer og oppgaver per i dag. Det ble pekt på at den største utfordringen var hvordan man kunne få ut kvalitetssatsingene i hele organisasjonen. På spørsmålet om man lykkes med å spre kunnskap om kvalitetsspørsmål, mente utvalget å være på rett vei, selv om begrepet «kvalitetskultur» ikke var satt eksplisitt på dagsorden. Utvalget sendte regelmessig ut meddelelser om sin virksomhet på intranettet, og det siste seminaret

som ble holdt for de tilsatte, omfattet om lag 60 deltakere fra alle avdelingene. Det ble sagt at å stimulere til kvalitetsarbeid i denne perioden kanskje hadde tatt for mye tid under denne implementeringsfasen av det nye systemet. Ellers ble det pekt på at prosjektet «digital kompetanse» som gjaldt hele HiNT, hadde fanget opp flere kvalitetsutfordringer.

På spørsmålet om institusjonens rapporter, bemerket Utvalg for utdanningskvalitet at de selv la fram en årlig rapport som fulgte studieårene. Når det gjaldt institusjonens rapport om utdanningskvalitet, tok utvalget den til etterretning. Det hadde ingen selvstendig del i utformingen av denne, selv om synspunkter på rapportens oppbygning angikk utvalget. Likevel kunne utvalget identifisere hva som kunne være nye satsinger over tid. På komiteens spørsmål om aggregeringen av evalueringsdata og analyser i rapportene, pekte komiteen på at avdelingsrapportene går til studiesjefen som utformer den endelige årlige rapport om utdanningskvalitet. Likevel hadde utvalget tanker om hvordan rapportene kunne bli et bedre verktøy for kvalitetssikringsarbeidet. Det burde jobbes for å få en jevnere praksis når det gjaldt rapportenes innhold og struktur og med tilstrekkelig analyse ledsaget av tiltaksforslag.

Den sakkyndige komiteen er av den oppfatning at Utvalg for utdanningskvalitet tar seg av oppgaver som er relevante for kvalitetssikringsarbeidet og at de ivaretar en viktig rolle i kvalitetssikringssystemet. Det framstår som et utvalg med interesse og vilje til å påvirke kvalitetssikringsarbeidet i en konstruktiv retning. Framlagte eksempler viser at de bistår i prosesser for å virkeliggjøre de strategiske satsingene. Utvalgets rolle i forhold til de interne revisjonene, med bevissthet om hva som skal gjøres, er et av utvalgets fruktbare uttrykk. Programevalueringene er gode, og de gjennomføres med en fornuftig periodisitet. Her vil komiteen bemerke at prosedyren for utvelgelse av program burde tydeliggjøres ytterligere. Komiteen mener at Utvalg for utdanningskvalitet, som et spesifikt organ for HiNT, har vist sin legitimitet i sitt kvalitetsarbeid og vil kunne være et utvalg å bygge videre på i den endelige implementeringen av det nye kvalitetssikringssystemet med alle dets muligheter.

4 Konklusjon

Den sakkyndige komiteen har i tråd med *forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning* vurdert de respektive sidene ved kvalitetssikringssystemet og de vurderingene av utdanningskvaliteten som institusjonen selv gjør. Vurderingene er gjort med utgangspunkt i NOKUTs kriterier. Komiteen sammenfatter her sine vurderinger i forhold til den strukturen som de fem hovedkriteriene gir.

1. Stimulans til kvalitetsarbeid og kvalitetskultur

Det nylig modifiserte kvalitetssikringssystemet ser ut til å fremme bred deltakelse i kvalitetsarbeidet blant tilsatte og studenter og deres demokratiske organer. Det er en forsterket orden og struktur i det nye systemet, hvor vurderinger og rapporteringer har sine klare rapporteringsveier i forhold til en årssyklus. Studentene blir invitert inn til å delta i evalueringer, og de har flere kanaler til å bli tatt med på råd. Studentene er representert med to medlemmer i det sentrale Utvalget for utdanningskvalitet. Det operative ansvaret for kvalitetsoppgaver er bredt fordelt ved institusjonen og tydelig beskrevet. Ledelsen er opptatt av kvalitetsarbeidet og følger opp med syn for forbedringer og utvikling.

Høgskolen har tatt i bruk årlig internrevisjon for å identifisere uhensiktsmessige rutiner og praksis. Informasjon og vurderinger er dokumenterte og rimelig tilgjengelige, selv om studenter på nåværende tidspunkt ikke har adgang til alle rapporter. Det er et klart utviklingspotensial i å gjøre oppsummeringene av evalueringene og de aggregerte rapportene mer sammenfattende og analytiske.

2. Mål, plan og ledelsesforankring

Kvalitetssikringssystemet er forankret i styret, institusjonsledelsen og de respektive avdelingene. Systemet tildeler både emneansvarlige lærere, studieledere, dekaner og rektorat/studiesjef sentrale operative roller som synes velordnede og balanserte i forhold til den årlige rapporteringszyklusen. Utdanningskvalitetsutvalget ledes av prorektor og får gjennom dette en relevant tyngde. Systemet er beskrevet slik at det angir utfordringer og målsettinger, operasjonalisering av rapporter, evalueringer og handlingsplaner, den strukturelle oppbyggingen og roller og ansvar. Det er foretatt positive endringer i systemet som resultat av vurderinger i forhold til institusjonens eget behov.

3. Innhenting av dokumentert informasjon om kvalitet i studiene

Høgskolen har en relativt omfattende evalueringspraksis for å innhente informasjon om kvalitet i studiene. Det gjøres en rekke emneevalueringer og evalueringer av praksis, selv om graden av skriftlighet varierer og tilbakemeldingssløyfene ikke alltid er like distinkte. Strukturen i studentevalueringene er forventningsavklaring, midtveisvurdering og sluttvurdering. Gjennom nivåene emneansvarliges rapport, studieleders programevaluering og dekanenes avdelingsrapport legges grunnen for den årlige rapporten om utdanningskvalitet som framlegges for styret. Internrevisjonsaktiviteten, de systematiske programevalueringene og den årlige læringsmiljøundersøkelsen bidrar også i stor grad til å gi dokumentert informasjon om kvaliteten i studiene. Det er særskilte prosesser for å kvalitetssikre oppretting av nye studier.

4. Analyse, vurdering og rapportering

Høgskolen har gjennom sitt kvalitetssystem etablert et årshjul som omfatter analyse, vurdering og et stort rapporteringsopplegg med akkumulering av evalueringsdata. Høgskolen har oversiktlige og systematisk ordnede evalueringsdokumenter og årsrapporter om studiekvalitet. Rapportene har likevel et potensial i retning av å aggregere resultatene av ulike interne evalueringer mer systematisk. Komiteen vil bemerke at rapportene på sikt bør utvikles i retning av å bli mer analytiske og problematiserende.

5. Bruk av kunnskap til kvalitetsforbedring

Høgskolen i Nord-Trøndelag kan vise til at evalueringene fører til endring og utvikling. Studentsynspunkter blir tatt på alvor, og det framgår entydig gjennom denne NOKUT-evalueringen at ledelsen og de faglige miljøene er svært opptatt av å ta hensyn til hva studentene mener om utdanningen, og at ledelsen fører de sentrale tilbakemeldingene ut i tiltak. Dette er supplert med en

høgskolekultur som kjennetegnes av å være innstilt på forbedringer og utvikling. Den sakkyndige komiteen mener likevel at bruken av resultatene bør tydeliggjøres og synliggjøres bedre.

Kvalitetssikringssystemet ved Høgskolen i Nord-Trøndelag er kjennetegnet av at det stimulerer til kvalitetsarbeid og kvalitetskultur. Systemet har en tydelig mål-, plan- og ledelsesforankring, og det hentes inn dokumentert informasjon om kvaliteten i studiene. Det er også innslag av analyse, vurdering og rapportering i kvalitetssystemet, og kunnskapen brukes systematisk til kvalitetsforbedring. Etter den sakkyndige komiteens vurdering har Høgskolen i Nord-Trøndelag et system for kvalitetssikring som er tilfredsstillende ut fra NOKUTs kriterier.

Ja, den sakkyndige komiteen anbefaler at system for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag godkjennes.

5 Komiteens råd om videreutvikling av kvalitetsarbeidet

Med utgangspunkt i de vurderingene den sakkyndige komiteen har gjort av system for kvalitetssikring ved Høgskolen i Nord-Trøndelag, har komiteen følgende anbefalinger for videre utvikling:

Om uformell kultur:

Det foreligger en rekke varianter av studentevalueringer særlig på emnenivå, og mye skjer på rent muntlig basis. Komiteen anbefaler at det utvikles maler for studentevaluering av undervisningen. Dette vil kunne sikre et mer homogent grunnlag for systematiseringen av studentenes evalueringsdata.

Om tilbakemeldingsløyene:

Tilbakemeldinger på studentenes evalueringer og på meldte avvik er ikke satt tilstrekkelig i system i det nye kvalitetssystemet. I noen tilfeller gis det utelukkende muntlige tilbakemeldinger; i andre tilfeller vet ikke studentene hvilken oppfølging som er blitt gjort. Komiteen anbefaler at det etableres sikre tilbakemeldingsløyer etter studentevalueringene både innad i kullet og for det påfølgende kullet.

Om evalueringssamtaler og analyse i rapportene:

Det er et utviklingspotensial i forhold til bruk av evalueringsrapporter på alle nivå. Det bør etableres en struktur der årsrapportene ligger til grunn for evalueringssamtaler med nærmeste leder, rektor til styreleder, dekan til rektor, studieleder til dekan osv.

Under aggregeringen av evalueringsdata registreres og tabellføres det en rekke tallmessige forhold vedrørende utdanningen. Dette tallmaterialet er i liten grad analysert. Komiteen anbefaler at det etableres kvantitative indikatorer, og at tallmaterialet således kan utnyttes bedre analytisk som grunnlag for den videre rapportering og utvikling av utdanningen.

Om spredning av god praksis:

Ved høgskolen er det flere eksempler på særlig god praksis. Komiteen anbefaler at kunnskap om denne knyttes nærmere opp til kvalitetssikringssystemet som grunnlag for en mer systematisert intern erfaringsutveksling og spredning av god praksis.

Om utdanningskvalitetsbegrepet:

Høgskolens kvalitetsarbeid er i stor grad knyttet opp mot ett hovedbegrep, uttrykt som «utdanningskvalitet». Komiteen vil anbefale at kvalitetsterminologien nyanseres. Begreper som inntakskvalitet, programkvalitet, undervisningskvalitet, resultatkvalitet, rammekvalitet og relevanskvalitet vil kunne gi en bedre støtte til å etablere mer spesifikke kvalitetsmålsetninger og være mer i overensstemmelse med den kvalitetstenkning som allerede er utviklet ved institusjonen.

Om kvalitetssikring av praksis i utdanningen:

Høgskolen bør mer eksplisitt angi kvalitetsindikatorer for praksisen i utdanningen. Veilederutdanningen bør også styrkes.

Om kandidatundersøkelser:

Høgskolen har vist sitt store engasjement for å få studentene igjennom studiet med et relevant læringsutbytte, godt tilpasset til et framtidig arbeidsmarked og yrkesliv. Komiteen anbefaler å sikre ivaretagelse av relevanskvalitet ved å gjennomføre kandidatundersøkelser på periodisk basis. Dette synes særlig viktig for profesjonsutdanningene.

Om frafallsanalyse:

Ved sykepleieutdanningen i Namsos har det en gang blitt foretatt en systematisk undersøkelse om årsakene til frafallet fra sykepleiestudiene, som der og da var blitt oppfattet som innsiktsnivende. Men høgskolen har i liten grad løftet frafallsproblematikken opp på avdelings- og institusjonsnivå. Frafall fra studier er en særlig relevant problemstilling og bør generelt løftes opp og analyseres innen samtlige utdanninger, for å gi innsikt i årsakene til avhopp og forbedre mulighetene til å unngå dem.

6 Vedlegg

6.1 Dokumentasjon fra Høgskolen i Nord-Trøndelag

Dokumentasjon mottatt forut for innledende besøk

- Ledelsens brev – status og utfordringer vedrørende utdanningskvalitet
- Oppfølging av NOKUT-evalueringen 2007
- HINTs arbeid med risikostyring
- Kvalitetssystem for utdanning i HiNT
- Utdanningskvalitet Rapport 2011 og handlingsplan 2012/2013
- Utdanningskvalitet Rapport 2010 og handlingsplan 2011/2012
- Utdanningskvalitet Rapport 2009/2010 og handlingsplan 2010/2011
- Oversikt over studier 2012-2013
- Læringsmiljøundersøkelsen 2012
- Handlingsplan for Internasjonalisering 2011 – 2014
- Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag
- Saksprotokoll fra styremøter

Dokumentasjon mottatt under eller forut for hovedbesøket

- Rapport fra dekan til styret 2010, Avdeling for helsefag
- Rapport fra dekan til styret 2010, Avdeling for lærerutdanning
- Rapport fra avdeling til styret 2011, Avdeling for helsefag
- Rapport fra avdeling til styret 2011, Avdeling for landbruk og informasjonsteknologi
- Rapport fra avdeling til styret 2011, Avdeling for lærerutdanning
- Rapport fra avdeling til styret 2011, Avdeling for økonomi, organisasjon og ledelse
- Rapport fra avdeling til styret 2011, Avdeling for trafikkklærerutdanning
- Prosessbeskrivelse for BA Sykepleie – arbeid med utdanningskvalitet
- Rapport fra studieprogram 2011 til avdeling, Bachelor i sykepleie
- Rapport fra studieprogram 2011 til avdeling, Master i kroppsøving
- Rapport fra studieprogram 2012 til avdeling, Master i kroppsøving og idrettsvitenskap
- Rapport fra emnenivået til studieprogram 2011, Emne SPU 140 Pasientsentrert samhandling
- Rapport fra emnenivået til studieprogram 2011, Emne SPU 210
- Rapport fra emnenivået til studieprogram 2011, Emne SPU 220 Sykdomslære
- Rapport fra emnenivået til studieprogram 2011, Emne SPU 250
- Rapport fra emnenivået til studieprogram 2012, Emne MKØ 140
- Rapport fra emnenivået til studieprogram 2012, Emne MKØ 155 Idrettsfysiologi
- Møtereferat fra Utvalg for utdanningskvalitet, 04.05.2011
- Møtereferat fra Utvalg for utdanningskvalitet, 28.03.2012
- Møtereferat fra Utvalg for utdanningskvalitet, 19.09.2012
- Rapport fra Utvalg for utdanningskvalitet studieåret 2010/2011

- Rapport fra Utvalg for utdanningskvalitet studieåret 2011/2012
- Strategi- og virksomhetsplan, Avdeling for helsefag 2013 – 2016
- Strategi- og virksomhetsplan, Avdeling for lærerutdanning 2013 – 2016
- Eksempel på utfylt evalueringsskjema, Evaluering av studiekvaliteten i statistikk
- Progamevaluering, Bachelor i teaterproduksjon og skuespillerfag
- Progamevaluering, Oppfølging av bachelor i Spill og opplevelsesteknologi
- Oppfølging av internrevisjon om oppnevning av sensorer med tilhørende klagekommisjon

6.2 Program for den sakkyndige komiteens hovedbesøk ved institusjonen

HOVEDBESØK VED HØGSKOLEN I NORD-TRØNDELAG 18.- 19. APRIL 2013

Dag 1.

Tid	Gruppe
08.15	Komitémøte
09.00	Studenter sykepleie /tillitsvalgte
10.00	Faglærere sykepleie m/emneansvar
11.00	Studenter idrettsfag m/tillitsvalgte
12.00	Lunsj
13.00	Faglærere idrettsfag m/emneansvar
14.00	Studieledere fra sykepleie og idrettsfag
15.00	Praksislærere sykepleie
16.00	Komitémøte

Dag 2.

Tid	Gruppe
08.15	Komitémøte
09.00	Dekaner
10.00	Utdanningskvalitetsutvalget
11.00	Arbeidslunsj
11.45	Komitémøte
13.15	Ledelsen
13.45	Avreise

6.3 Sakkyndig komités mandat

MANDAT FOR SAKKYNDIGE KOMITEER VED EVALUERING AV INSTITUSJONENES KVALITETSSIKRINGSSYSTEM

Fastsatt av NOKUTs styre 5. mai 2003, revidert 17.12. 2008, tilpasset *Forskrift om kvalitetssikring og kvalitetsutvikling i høyere utdanning og fagskoleutdanning* av 1. februar 2010.

Den sakkyndige komiteen skal evaluere institusjonens system for kvalitetssikring av utdanningen, og vurdere om dette er tilfredsstillende i forhold til gjeldende forskrift og NOKUTs evalueringskriterier.

Komiteen skal gi en entydig og begrunnet konklusjon om hvorvidt institusjonens system for kvalitetssikring er tilfredsstillende.

Evalueringen skal gjennomføres med en konstruktiv holdning til institusjonen, og komiteen skal også gi råd om det videre kvalitetsarbeid ved institusjonen.

Hvis evalueringen avdekker klare indikasjoner på alvorlig kvalitetssvikt i enkeltstudier, skal dette bemerkes i komiteens rapport. Komiteens vurdering skal baseres på følgende materiale:

- Institusjonens beskrivelse av kvalitetssikringssystemet.
- Dokumentasjon av utført kvalitetssikring / kvalitetsarbeid som institusjonen legger fram. Komiteen kan be om å få seg forelagt et hvilket som helst materiale som den anser at kan ha betydning for vurderingen.
- Komiteens erfaringer og funn ved institusjonsbesøk. Komiteen avgjør hvem den vil treffe og hvilke enheter den vil besøke.

Komiteen skal nedfelle sine vurderinger, konklusjoner og anbefalinger i en skriftlig rapport.

Komiteen skal kvalitetssikre rapportens faktiske opplysninger før den avgis.

Komiteen arbeider på oppdrag fra og avgir sin rapport til NOKUT. Oppdraget er avsluttet når NOKUT har fattet vedtak i saken. Inntil oppdraget er avsluttet, skal de sakkyndige ikke ta del i den offentlige debatt om saken.

6.4 NOKUTs evalueringskriterier

Kapittel 6 Evaluering av institusjonenes system for kvalitetssikring av utdanningen

§ 6.1 NOKUTs evalueringskriterier

Ved evaluering av institusjonenes interne kvalitetsarbeid gjøres det en helhetlig vurdering av kvalitetssikringssystemet og institusjonenes aktive bruk av det. Det skal legges vekt på:

- a) Stimulans til kvalitetsarbeid og kvalitetskultur: om institusjonen stimulerer til engasjement for kvalitetsarbeid blant ansatte og studenter og deres demokratiske organer,
- b) Mål, plan og ledelsesforankring: om mål, ansvar, prosesser og aktører som inngår i kvalitetssystemet er klart beskrevet (systemets strukturelle oppbygning), og hvordan systemet for kvalitetssikring utvikles i tråd med institusjonenes behov,
- c) Innhenting av dokumentert informasjon om kvalitet i studiene: om sikring og vurdering av kvaliteten i hvert enkelt studium bygger på dokumentert informasjon som systematisk innhentes fra flere kilder, og om det er særskilte prosesser for å kvalitetssikre oppretting av nye studier,
- d) Analyse, vurdering og rapportering: om den informasjonen som systemet genererer analyseres, vurderes og framstilles for ansvarlige fora og ledernivå,
- e) Bruk av kunnskap til kvalitetsforbedring: om tiltak for forbedringer iverksettes på grunnlag av de kvalitetsanalyser som gjøres.

Merknad til kapittel 6

Institusjonene skal kontinuerlig og systematisk arbeide for å sikre og forbedre kvaliteten i utdanningen. Det interne systemet for kvalitetssikring av utdanningen skal frambringe kunnskap institusjonen trenger i sikringen og utviklingen av utdanningene som tilbys. Kvalitetssikringen skal omfatte alle studietilbud som en institusjon gir, alle deler av studiet og alle formidlingsformer. Gjennom faste rutiner og prosesser i en årlig syklus frembringes, vurderes og anvendes informasjon om det enkelte studium, og om institusjonens utdanningsvirksomhet generelt.

Institusjonens system for kvalitetssikring av utdanningsvirksomheten er institusjonens eiendom. Det er derfor institusjonen selv som ut fra egen størrelse, faglig profil og andre lokale behov bestemmer hvordan det skal utformes. Det samme gjelder for den dokumentasjonen som systemet frembringer.

Appendix: Uttalelse til sakkyndig rapport fra Høgskolen i Nord-Trøndelag

Evaluering av system for kvalitetssikring av utdanningen ved Høgskolen i Nord-Trøndelag

HiNTs uttalelse til Rapport fra sakkyndig komité, spesielt knyttet til komiteens råd om videreutvikling av kvalitetsarbeidet

Om uformell struktur: *Komiteen anbefaler at det utvikles maler for studentevaluering av undervisningen.*

- Slike maler finnes og er lagt inn i det nye kvalitetssystemet. Det gjenstår fortsatt en del før innholdet i systemet er godt nok kjent for alle brukerne nå i implementeringsfasen. HiNT tar imidlertid sikte på å utvikle og utvide dette malgrunnlaget, slik at det passer inn i de ulike utdanningsretningene, og kan gi nyttige og formålstjenlige evalueringsdata.

Om tilbakemeldingssløyfene: *Komiteen anbefaler at det etableres sikre tilbakemeldingssløyfer etter studentevalueringene både innad i kullet og for det på følgende kullet.*

- Dette er et arbeid som er under utvikling, og vi vurderer en kobling til Fronter (kobling via unik emnekode). Samtidig er høgskolen opptatt av å finne en løsning som gir enkel oppfølging.
- Høgskolen har også vurdert det som viktig å få fram «alle» opplysninger fra emneevaluering til studieprogram som har innvirkning på utdanningskvaliteten, noe som kan medføre at rapporten inneholder personopplysninger. Høgskolen er opptatt av å sikre at evt. personopplysninger ikke blir lagt ut (presisert av blant annet LMU). Vi trenger derfor litt tid til å finne den riktige håndtering av åpen informasjon og personvern.

Om evalueringssamtaler: *Det bør etableres en struktur der årsrapportene ligger til grunn for evalueringssamtaler med nærmeste leder, rektor til styreleder, dekan til rektor, studieleder til dekan osv.*

- Denne anbefalingen vil bli fulgt opp. Ledelsen vil i tillegg bruke avdelingsrapportene som grunnlag i dialogmøtene som avholdes med alle avdelingene hvert semester.

Komiteen anbefaler at det etableres kvantitative indikatorer, og at tallmaterialet således kan utnyttes bedre og analytisk som grunnlag for den videre rapportering og utvikling av utdanningen.

- HiNT skal vurdere mal-oppsettet for rapportering på nytt.
- Det skal være tydeligere forventning om analyser og vurderinger i rapportene.

Om spredning av god praksis: *Komiteen anbefaler at kunnskap om denne knyttes til kvalitetssikringssystemet som grunnlag for mer systematisert intern erfaringsutveksling og spredning av god praksis.*

- HiNT ser at dette er viktig. Vi vil videreutvikle arbeidet som allerede er igangsatt, med blant annet mer bruk av interne nyhetssaker, sette sammen arbeidsgrupper (som får oppgaver fra Utvalg for utdanningskvalitet) på tvers av fag og avdeling, samt flere internseminarer.

Om utdanningskvalitetsbegrepet: *Komiteen vil anbefale der det er relevant å gi en bedre presisjon og større nyansering i kvalitetsterminologien. Begreper som inntakskvalitet, programkvalitet, undervisningskvalitet, resultatkvalitet, rammekvalitet og relevanskvalitet vil kunne gi en bedre støtte til å etablere mer spesifikke kvalitetsmålsetninger og være mer i overensstemmelse med den kvalitetstenkning som allerede er utviklet ved institusjonen.*

- Anbefalingen tas til orientering. Det er samtidig slik at disse begrepene ikke oppleves som presise, derfor har vi heller brukt innholdet i begrepene for å unngå uklarheter, misforståelser og skape avstand. Vi mener fortsatt vår modell passer HiNT bedre.

Om kvalitetssikring av praksis i utdanningen: *Høgskolen bør mer eksplisitt angi kvalitetsindikatorer for praksisen i utdanningen. Veilederutdanningen bør også styrkes.*

- Dette vil bli drøftet med de avdelingene som har praksis i utdanningene. God kvalitet på praksis er en viktig del av kvalitetsarbeidet. Det er allerede gjort en del arbeid på feltet gjennom oppsigelse av alle avtaler med praksisskolene/praksisbarnehagene. Praksisskolene og praksisbarnehagene måtte søke på nytt, og avtale ble inngått med de som fyller kvalitetskriterier gitt av HiNT.
- Når det gjelder styrking av veilederutdanningen, så har HiNT et bredt og godt tilbud om veilederutdanning. Utfordringen er heller å sikre at alle øvingslærere/praksisveiledere har veilederutdanning. Dette vil bli fulgt opp.

Om kandidatundersøkelser: *Komiteen anbefaler å sikre ivaretagelse av relevanskvalitet ved å gjennomføre kandidatundersøkelser på periodisk basis. Dette synes særlig viktig for profesjonsutdanningene.*

- Enkelte fagmiljø har på eget initiativ kjørt enkle kandidatundersøkelser, men det har ikke vært organisert større undersøkelser på HiNT-nivå. Dette har vært på planleggingsstadiet en stund, men vi vil intensivere arbeidet med å få dette på plass.

Om frafallsanalyse: *Frafall fra studier er en særlig relevant problemstilling og bør generelt løftes opp og analyseres inne samtlige utdanninger, for å gi innsikt i årsakene til avhopp og forbedre muligheten til å unngå dem.*

- HiNT har allerede gjennomført noen frafallsanalyser innenfor utdanninger med stort frafall (de siste på Økonomi og administrasjon, bachelorutdanning, og Førskolelærerutdanning, bachelorutdanning), og erfaringen med slike frafallsanalyser er nyttig. Det vil bli igangsatt et systematisk arbeid på frafallsanalyser framover.

I tillegg fremgår det av selve rapporten:

- *Nødvendigheten av å justere årshjulet i tråd med praksis*
- *Høgskolen bør vurdere å øke antall studentrepresentanter i Utvalg for utdanningskvalitet*

- Begge disse forholdene vil bli fulgt opp.

HiNT ønsker til slutt å takke for besøket. Det har vært en meget nyttig og lærerik prosess, der vi ser at vi gjennom en ytterligere målrettet innsats, vil kunne oppnå et bedre og fortsatt utviklingsfremmende kvalitetsarbeid i alle ledd ved høgsolen.

Med hilsen
Steinar Nebb (sign)
rektor